

I. septembril Kadilas

Nii nagu paljud Eestimaa külad, oli ka Kadila aastakümneid ilma oma koolita. 1938. aastal valminud koolimaja kasutas lastepäevakodu. Kunagise kooli vilistlaskond pidas aga maja oma koduks, paigaks, kus sõlmiti alati-seks püsima jäänud sõprus. Iikka on tulnud Kadilasse, et meenutada koolipäevi, rääkida oma õpetajatega, meenutada koolipõlvevempet.

Käesoleva aasta tarkusepäev, 1. september, oli aga Kadila ümbruse rahvale rõõmupäevaks: piirkonna kõige väiksemad — I klassi õpilased — alustasid oma kooliteed Kadila taasavatud koolis.

Oli liigutavalt tore, kui 10 tüdrukut-poissi kooli kunagiste õpilaste Luule Ehamaa, Aino Runneli, Hundo Vilu, Enn Veskimäe ja Meelis Maine kätest kinni hoides saali tulid.

Uue eluõiguse saanud kooli eesotsas seisab Malle Koppel. Õnnelik leid, sest tema on pannud jalad alla Kadila seltsielule, on omaseks saanud ümbruskonna inimestele ja suudab, olen selles

kindel, ka oma õpilastest kasvatada niisama tublid inimesed, nagu seda on kooli kunagised õpilased. Tema juhataski oma õpilased esimesele, pikale, rõõmsale kooliteele.

«Jätkugu teil kooliskäimislusti ja huvi teadmiste omandamiseks,» soovis maavalitsuse koolinõunik Olev Lipp. E. Vilde kolhoosi juhatuse esimees Vello Tafenau ja a/ü. liider Olev Seppik väljendasid lootust, et tänased «päevakangelased» võtaksid eeskujuks need inimesed, kelle käekõrval nad saali sammusid. Vinni vallavanem Gustav Madis soovis väga, et selles majas valitsenud hea koolivaim jääks siia veel kauaks püsima. Vilistlaste nimel tõi kooliperere tervitusi Enn Veskimägi, öeldes, et tema suurim soov on see, kui tänaseid õppureid jätkuks siia, koduradadele, ja ka kaugematele teedele,

Aabits, lilled ja väike kingitus väikestes kätes mindi koolimaja trepile, et jäädvustada esimene koolipäev. Siis aga kutsus koolikell esimesse tundi.

Endel MOLOTOK